

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA 2023

100

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA 2023

Vydalo: Statutární město Olomouc
(komise městské části č. 1 Černovír a Klášterní Hradisko)

Texty: PhDr. Jindřich Hovadík, členové KMČ č. 1 a aktivní občané městské části
Fotografie: Občané městské části
Tisk a grafická úprava: FGP studio, Táboritů 1, 772 00 Olomouc, www.fgp.cz
© 2024

www.olomouc.eu

ISBN: 978-80-88408-18-5

Obsah

Rozhovor s předsedou KMČ Ing. Janem Smejkalem	4
Komise městské části	5
Detašované pracoviště Magistrátu města Olomouce	6
Naši nejstarší a jubilanti.	7
Pamětník hledá své kořeny	10
O dům přišla i stoletá – úplně nejstarší občanka.	11
Rozhovor: Vzpomínky na Protektorát	12
Třetí prezidentské volby v Černovíře.	15
Nejen z mateřské, ale i základní školy	16
V Zet-My zkvalitňujeme život rodin s dětmi s postižením	17
Něco nového pro nejmenší – a jejich rodiče	19
Hasiči s novým velitelem. Pozdravit přišel i generál	20
Slovan Černovír potvrdil vzestupný trend obrody klubu	22
Konečné tabulky soutěží	27
TJ Sokol Černovír	28
Ohlédnutí za činností ČEKOS	29
Jubilejní Kejkliřský rok 2023	30
Mladý černovířský výtvarník	32
Černovířské drobničky	33

Rozhovor s předsedou KMČ Ing. Janem Smejkalem

Uplynulý rok byl první v novém volebním období. Komise městské části (KMČ) pracuje v obměněném, nejen omlazeném, složení než v předchozích čtyřech letech. Změnilo se i něco jiného?

Nové volební období drobnou obměnou členů KMČ přinese vždy, zejména díky preferenci jednotlivých politických stran ve volbách. Žádnou zásadní změnu ve fungování KMČ však neregistruji. Na svých pravidelných jednáních řešíme nejen požadavky a podněty občanů, ale také úzce spolupracujeme s Městskou policií a zástupci jednotlivých odborů magistrátu.

Asi se shodneme v tom, že mezi úspěchy komise městské části lze řadit takzvanou estetizaci. A nejspíš především další a další novinky v areálu u vstupu do Černovírského lesa. Zkusme to stručně shrnout.

Postupnou revitalizací areálu u Černovírského lesa se nám podařilo vytvořit důstojné místo pro trávení volného času nejen pro děti, ale pro všechny obyvatele. Dětské hřiště, přístřešek s posezením, ohniště, fotbalové hřiště, workoutové hřiště, oprava stávajících a doplnění nových laviček a odpadkových košů. Nejen to vše již u černovírského hřiště najdeme. V letošním roce dojde k doplnění ochranných sítí u nohejbalového hřiště a rekultivaci prostoru za fotbalovým hřištěm, kde bychom rádi vybudovali menší pumptrack, tedy uměle vytvořený a uzavřený okruh pro jízdu na kole plný vlnek a klopených zatáček, který bude sloužit zejména pro děti, které tak mohou zdokonalit své schopnosti při jízdě na kole.

Dále jsme loni významně podpořili MŠ a ZŠ Černovír, kde se díky podpoře KMČ letos podaří opravit venkovní herní prvky, zasypat staré jímky a vybudovat venkovní učebnu.

Ne každému občanu Černovíra jsou jasné zásady dotační politiky komise městské části. Zsvěcení snad alespoň vědí, že existuje jakýsi formulář. Kdo tedy má šanci získat finanční podporu na své akce?

Již v minulém volebním období jsme se rozhodli, že z rozpočtu KMČ budeme přispívat místním spolkům na kulturní akce. Abychom tomu dali nějaký řád, vytvořili jsme jednoduchý formulář, kde nám žadatel poskytne nejen údaje o sobě nebo

o spolku, ale poskytnete také bližší informace o daném projektu, který by chtěl podpořit. Zároveň formulář obsahuje i drobné požadavky KMČ, zejména na zveřejnění akce a následném zaslání fotografií a článku pro Černovírskou ročenku.

Závěrečná otázka se týká dlouhodobých černovírských bolístek. Myslím si, že nejen redaktor ročenky, ale i každý její čtenář by si rád přečetl nějakou pozitivní informaci alespoň o jedné z těchto záležitostí: Osud Dělnického domu, dobudování kanalizace či rekonstrukce školy.

Potřeba investic v naší městské části je bohužel každým rokem patrnější. Některé domy stále nejsou napojeny na kanalizaci, rekonstrukci by potřebovalo veřejné osvětlení, nový povrch by zasloužily některé silnice a tak bych mohl pokračovat dál a dál. Některé větší investiční akce by se naší městské části v nejbližších letech však dotknout měly. Novou fasádu a izolaci by měla dostat základní škola, významnou proměnou by měly projít pozemky za Klášterním Hradiskem, kde by měl vzniknout park a v neposlední řadě se pomalu začínáme připravovat na další etapu protipovodňových opatření, díky kterým dojde k značné proměně okolí Klášterního Hradiska.

Osud Dělnického domu bohužel není v kompetenci komise městské části ani města. Nemovitost je v soukromém vlastnictví. Avšak příslib rekonstrukce v nejbližších letech od současného majitele máme. *(jih)*

Komise městské části

Jak jsme uvedli již v minulé ročence, zářijové komunální volby v roce 2022 znamenaly nejen nové rozložení sil na olomoucké radnici. Předsedou nové komise v naší městské části zůstal Ing. Jan Smejkal reprezentující vítěznou stranu z voleb – ANO 2011. Celkově lze konstatovat, že došlo k dalšímu omlazení komise.

Na základě nominací politických stran, které se dostaly do zastupitelstva, se dalšími členy KMČ stali RNDr. Iva Lakomá, David Paroulek, Miroslav Výmola, Ladislav Stratil, Jana Neborová, Ing. Zdeněk Blaťák a Mgr. Petr Fojtík. Dále pak byli až později do komise kooptováni Ing. Milan Novák, PhDr. Jindřich Hovadík a Anna Spurná Svobodová, DiS. – přičemž poslední dva uvedení v komisi pracovali již předtím delší dobu.

Veřejné schůze komise budou i v roce 2024 probíhat zpravidla první pondělky v měsíci v černovírské hasičské zbrojnici tradičně od 18.00 hodin. Po již proběhlé lednové schůzce budou další 5. února, 11. března (výjimka z důvodu jarních prázdnin), 8. dubna (posun kvůli velikonočnímu pondělí), 6. května, 3. června, 1. července, 5. srpna, 2. září, 7. října, 4. listopadu a 2. prosince. Upozorňujeme, že kvůli případným změnám je dobré sledovat zápisy ze schůzek ve vývěskách a na internetových stránkách města. *(jih)*

Detašované pracoviště Magistrátu města Olomouce

V městské části Černovír a Klášterní Hradisko již osmnáctým rokem působí v prostorách zrekonstruované hasičské zbrojnice pracoviště Magistrátu města Olomouce pod vedením RNDr. Ivy Lakomé.

Pracoviště spolupracuje jak s komisí městské části, tak se Sborem dobrovolných hasičů Černovír. Občanům poskytuje aktuální informace o dění v Olomouci a kontakt na odbory Magistrátu města Olomouce při řešení jejich požadavků, provádí ověřování podpisů a opisů listin. Vyřizuje nejrůznější žádosti, připomínky a náměty k práci ze strany občanů, spolupracuje s dalšími odbory magistrátu města.

Na pracovišti občané mohou každým rokem od počátku února až do konce května uhradit místní poplatky, a to poplatek za komunální odpad a poplatek za psy.

V uplynulém roce byl zaznamenán nárůst počtu občanů, kteří těchto služeb využili, a to i z okolních městských částí Hejčín, Řepčín a Lazce. Za komunální odpad zde platilo 248 občanů a za psy 52.

Těšíme se na další spolupráci s občany i v nastávajícím roce 2024, přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

(il)

Část fanoušků Hodolan při derby s Černovírem. Foto Ing. Jiří Doubravský.

Naši nejstarší a jubilanti

V uplynulém roce 2023 žel došlo k několika dalšími úmrtím – mj. nejstarší ženy trvale žijící v našem obvodu. Paní **Věra Moravcová** z Benýškovy ulice zesnula v říjnu po 97. narozeninách. V téže ulici měl trvalé bydliště i dosud nejstarší muž, jímž byl až do loňska pan **Josef Novotný** (*1932).

Nejstarším člověkem v Černovíře a na Klášterním Hradisku reprezentujícím **ročník 1927** a tudíž loni slavícím 96. narozeniny, je nyní paní **Ludmila Vyroubalová** z Černovířské ulice.

Další:

Ročník 1930 – 93 let dožila jen **PaedDr. Eva Šišková** z Jablonského ulice.

Ročník 1931 – 92. narozeniny měla dvojice žen: **Anna Schuffnerová** (Na Parkách), **Františka Novotná** (Čelakovského).

Ročník 1932 má dva zástupce – 91 let se dožily **Terezia Sklenářová** (Čelakovského), **Božena Dvořáková** (U Háje).

Ročník 1933 – kulatých 90 let měla **Zdenka Langrová** z Frajtova náměstí.

Ročník 1934 – 89. narozeniny oslavily už jen **Miroslava Nakládalová** (Frajtovo náměstí) a **Danuše Punčochářová** (Jablonského).

Ročník 1936 – 87. narozeniny měla trojice **Anežka Škrabalová** (U Hradiska), **Jan Gajdoš** (Jablonského) a **Oldřich Příkryl** (Hlušovická).

Ročník 1937 – Loni se dožilo 86 let hned osm našich spoluobčanů: **Blažena Fialová** (Frajtovo náměstí), **Ing. Vladimír Blaho** a **Miroslav Mayer** (oba Jablonského), **Barbora Flaková** a **Eliška Vykopalová** (obě Hlušovická), **Jaroslav Jindra** (Žitná), **Vladimíra Zlámalová** (Lamblova ulice) a **Ludmila Dvorská** (Na Hrázi).

Ročník 1938 – 85. narozenin se postupně dožilo šest našich spoluobčanů: **Edita Široká** (U Staré Moravy), **Libuše Příkrylová** (Hlušovická), **Libuše Pospíšilová** (Jablonského), **Zdeňka Kuchařová** (Hlušovická), **Ladislav Žádník** (Polní) a **Karel Pohlídal** (Čelakovského)

Těchto šest lidí už loni navštívili při jejich jubilejích členové komise městské části. Dále pak sedm 80letých a deset 75letých.

Rok 2024 je na jubilanty obzvlášť bohatý – máme jich 47, což je oproti loňsku více než dvojnásobek. Svě 85. narozeniny sice budou mít jen tři naši spoluobčané, ale 80. hned 15 příslušníků silného ročníku 1944. A k nim se řadí další silný černovířský ročník 1949. Takže 75. narozeniny oslaví nevidaných 19(!) spoluobčanů.

* * *

Alespoň stručně k některým loňským jubileům, které jsme zachytili i na snímcích:

75 – Ivanka Mičolová. Jak říká autor fotografie Milan Novák, nejde o černovírskou rodačku. Společně s manželem postavili na Hlušovické ulici úplně poslední dům – pak už je jen Trusovický potok. „Vždycky si ji pamatuju, jako vlídnou, usměvavou a laskavou paní se smyslem pro humor“, říká člen komise (foto 1).

75 – Ing. Jaromír Gajda naopak rodákem je. Dokonce v rodném domě na Lamblově ulici dosud bydlí. Před studiem brněnské VUT navštěvoval hejčinskou dvanáctiletku, kde mezi jeho spolužáky byl například pozdější děkan Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci Vladimír Řehan, v Izraeli žijící přední světový odborník na konopí Lumír Hanuš či profesor chemie Jiří Kameníček. Se jménem Jaromíra Gajdy všem zasvěceným okamžitě naskočí olomoucký fotbal. Doslova desítky let měl rozhodující slovo ve fotbalové Sigmě. Dosud působí aspoň ve vedení spolku SK Olomouc Sigma MŽ. Ostatně má na co navazovat – již jeho otec hrával za Černovír a ASO (foto 2).

1

2

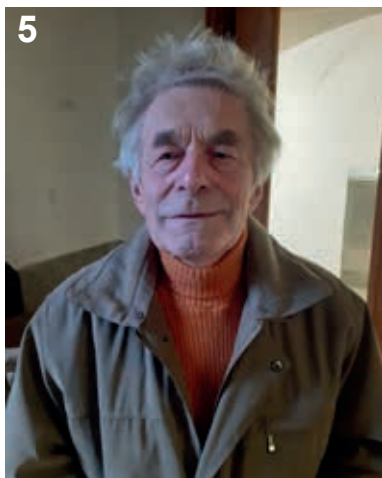

80 – Jaroslav Pokorný z Jablonského ulice působil v 90. letech v černovírské komisi městské části. I poté ještě spolupracoval s Černovírskou ročenkou, pro niž poskytl několik kvalitních snímků. V tu dobu byl průkopníkem ještě nepříliš rozšířené digitální fotografie. Natočil také video z Černovírských oslav. V „civilním“ životě působil jako živnostník oboru elektro (foto 3).

80 – Miluška Ottová z ulice U Staré Moravy je čtenářům Černovírských ročenek známá jako ukryvané židovské dítě. Sama zažila 2. světovou válku ve více než útlém věku za velmi dramatických okolností. I v uplynulém roce se angažovala ve Svazu bojovníků za svobodu. Se svým o 14 let starším a nedávno zesnulým manželem Břetislavem Ottou tvořila nerozlučnou dvojici, která usilovala mj. i na besedách o to, aby odkaz starších generací nebyl zapomenut (foto 4).

85 – Ladislav Žádník z Polní ulice, kde má v zahrádce postavený hrad a sochu lišky, je rovněž čerstvým vdovcem. Podle autora snímku M. Nováka je pan Žádník vždy usměvavý, pohodový a ochotný. Patří k pravidelným návštěvníkům kostela, kde pomáhá s úklidem a výzdobou. Také tu vybírá peníze na podporu farnosti (foto 5).

(jih)

Pamětník hledá své kořeny

Fotografie Karla Pohlídalů a doprovodný text by vlastně mohly být u jiného článku. Tedy v tom pojednávajícím o našich nejstarších spoluobčanech a jubilantech. Proč? Tip na něj coby zajímavou personu jsme sice dostali již hluboko v roce 2022. Po prvotním setkání jsme ovšem dlouho neúspěšně hledali vhodný čas na delší popovídání, až se vše odložilo na prosinec 2023, kdy se pan Pohlídal dožil polokulatých 85 let.

Pana Pohlídalů lze považovat za černovírského patriota. A to i přesto, že se v Černovíře nenarodil. Přesto zde rodina po několik generací žila už před jeho narozením. (A také se v domě na Čelakovského ulici scházela.) Jako prostřední ze tří sourozenců. Přičemž žije ještě o osm let mladší bratr Jaroslav. Místem tohoto narození byl blízký Křelov. Do školy avšak chodil v Budišově nad Budišovkou. V padesátých letech navštěvoval nově otevřenou automobilní průmyslovou školu v Kopřivnici. Za-

jímavostí je, že škola vznikla v bývalém výcvikovém středisku hitlerjugend. Na kopřivnické období vzpomíná jako na nejkrásnější období svého života – studentského života bez dozoru. Na vojnu nastoupil v roce 1957 do Mladé u Lysé nad Labem. Po ní se vrátil do kopřivnické Tatry, kde zastával různé technické funkce až do roku 1999, kdy odešel do důchodu. Přestože si postavil v Kopřivnici s dalšími čtyřbytový družstevní dům, vrátil se do Černovíra.

Karel Pohlídal dál pátrá po svých kořenech. Vypracoval si rodokmen, který sahá zatím(?) do roku 1825. Rád by dál, ale zatím se nepodařilo tento rok prorazit. Snad by pomohly nové informace nejen od Pohlídalů, ale i z rodů Pilcových, Kauerů...

Velkou a celoživotní láskou jubilanta je sport, především fotbal. Již jeho otec František Pohlídal (*1912) byl u zrodu černovírského fotbalového klubu. Psal si deník a syn Karel po něm má například snímek zakládajícího výboru klubu z roku 1931. A další unikátní dokumenty černovírského sportu, třeba z Protektorátu. V mládí se věnoval také atletice – běhu, dosud cyklistice a stále ještě řídí auto. S manželkou (ovdověl 2015) vychovali dvě dcery, má čtyři vnuky a dvě pravnučky. Také sám pečce cukroví. A jaký je recept na život ve vyšším věku: „Nejdůležitější je mít dobrou náladu,“ shrnuje s úsměvem.

(jih)

O dům přišla i stoletá – úplně nejstarší občanka

Květnové Olomoucké listy přinesly zajímavou, ale současně dosti strohou informaci. Sdělovala, že v dubnu oslavila 100. narozeniny paní Anna Procházková. Žena, která se narodila v Drahlově, ale „prakticky celý život prožila v Černovíře. V roce 1997 přežila ničivou povodeň, která ji připravila o dům, od té doby bydlí na Černé cestě“. A v radničním periodiku byla i fotografie jubilantky s číší vína.

To samozřejmě nemohlo nechat chladnou ani Černovírskou ročenku. Stoletého občana resp. občanku jsme totiž měli naposledy už před jednou a půl dekádou, kdy se těchto narozenin dožila paní Zdenka Kaukušová z Lamblovy ulice (narozena 18.

5. 1909, zesnula 3. 1. 2010). Záměr sice byl jasný, navštívit ji, ale nebylo to tak jednoduché. Z oslovených pamětníků ji buďto nikdo neznal, nebo nanejvýš řekl něco v tom smyslu, že by to mohla být manželka „toho Procházků“. Možná...

Přesnou současnou adresu Anny Procházkové se nám nakonec podařilo sehnat. Leč na zvonění v paneláku nikdo nereagoval. Od sousedů jsme se dozvěděli, že si ji v poslední době k sobě brává její syn. A že by měl pracovat v Moravském divadle. No, ani tam jsme jej nezastihli. A tak jsem se už spokojil s tím, že mi redaktor Olomouckých listů Pavel Konečný poskytl onu již na jaře publikovanou fotografii, jejímž autorem je Marek Zeman.

Před polednem posledního dne roku se však nečekaně ozvalo zvonění z neznámého čísla. Ano, byl to Josef Procházka – syn. Rychle domluvená schůzka proběhla až v prvním lednovém týdnu. Ale ještě s typicky vánoční atmosférou, jak o ni vypovídá foto na titulní straně ročenky. Paní Procházková skutečně pochází z Drahlova, což dokládá svou echt hanáčtinou. Po smršti škol a zejména povolání, mj. v Hlušovcích, zakotvila po svatbě v Černovíře na Heydukově ulici. V čísle 8, dodávám pro puntičkáře, protože se nakonec našlo několik lidí, kteří si ji i jejího manžela pamatují. Jmenoval se také Josef, dožil se 90 let a provozoval holičství a kadeřnictví. A naše jubilantka mu pomáhala.

Paní Procházková si dodnes vybavuje své černovírské sousedy a zejména dramatické zážitky z povodně. Tu přečkali na troskách domu a na evakuaci na Jílovou ulici se vydali až další den. V Černovíře měli jen malou zahrádku, větší byla v Drahlově, kde také chovali hodně drůbeže. Jejich počty uvádí stoletá žena u jednotlivých druhů naprosto přesně.

Paní Procházková žila až do srpna 2023 sama. Její pohodu pak otrásl úmrtí dcery, takže se přistěhovala k synovi do centra Olomouce. Dlouhověkost zřejmě má v genech, neboť její máma se dožila 96 let. Ráda se dívá na televizi, ale nejraději pořady sdílí se svým synem. Ten sice v divadle pracuje v technice, ale může se pochlubit i fotografiemi z menších rolí v opeře a operetě. A to nejen mužských, ale i ženských.

(jih)

Rozhovor: Vzpomínky na Protektorát

Se jménem PaedDr. Rudolfa Hradečného jsme se setkávali od počátku Černo-vírvských ročenek jako s autorem velké části historických statí, které zpracovávaly jednotlivé fáze dějin našeho obvodu od 13. století až takřka po současnost. Kromě toho vedl také pravidelné vlastivědné vycházky Černovírem a Klášterním Hradiskem. Ve vzduchu však viselo ještě jedno téma: Vzhledem k tomu, že pamětníci, kteří prožili 2. světovou válku, již prakticky žádní nežijí, co tak se zeptat na to člověka, který ji vnímal jako dítě. V závěru loňského roku, tedy necelé tři měsíce před jeho devadesátinami, se mi jej podařilo k tomuto rozhovoru přemluvit.

Začněme rokem 1938, tedy dobou ještě před Mnichovem. A byl bych rád, kdybychom se mohli oprostít od pozdějších znalostí historika a omezili se jen na vlastní vzpomínky.

Souhlasím. Ale možná se bude někdo divit, co si tak může čtyřleté dítě pamatovat. Nedám tedy ucelený děj, ale jen obrazy, které mi utkvěly. Chodil jsem tenkrát do školky, která byla v sokolovně. U Dělnického domu, byla vojenská kuchyně. Vybavuji si nejen tu kuchyni, ale i vojáky, kteří pochodovali s optimistickou a veselou písní: Pojď s námi, holka zlatá, mašírovat, ať taky něco zažiješ. My kluci jsme běhali za nimi. Všude bylo cítit vlastenectví. Lidi se proti Hitlerovi semkli. Za tehdejší mobilizace pak táta narukoval na Slovensko, do Šamorína.

Co se změnilo po podpisu Mnichovské dohody? Tedy v období takzvané 2. republiky od 1. října 1938 do okupace 15. března 1939.

Určitě to byla změna nálady. A zůstanu opět u písničky. Po ztrátě pohraničí bylo nejčastěji slyšet Chaloupky pod horama, co se to stalo s váma. Osobně se mi však celý život jasně vybavuje probuzení po nočním bušení na okno. To se vrátil táta z mobilizace. Byl ve velmi špatném zdravotním stavu, ale naštěstí se z toho brzy dostal.

A to už jsme se dostali do období Protektorátu Čechy a Morava.

Rozhodně bych si netroufal třeba zpracovat dějiny protektorátu v Černovíře, ani k tomu není dost podkladů. Ale zase konkrétní vzpomínka na 15. březen. Ve školce jsme malovali československé vlaječky. Pak jsme běželi přes Kašparovu hospodu, padal sníh a kolem jela kolona německých aut. Hlavní silnice byla dlážděna jen k Dohnalově hospodě. Tedy k nynější ubytovně na Jablonského ulici. A vojenské vozy tu novou dlažbu rozjezdily

Tedy deprese, špatná nálada?

No tak jednoznačně to zase nejde říct. Černovírští byli zpočátku k Němcům přezíraví. Například se říkalo: Ty vaše tanky je jen taková plechárna. A kolovala řada protiněmeckých vtipů, které si dodnes vybavuji (pozn. red. – a říká je). Že jde do tuhého, to se ukázalo až po napadení Polska a represích po 28. říjnu 1939. Gestapo bylo

tvořené olomouckými Němci dobře znajícími místní poměry, tak mělo usnadněno zatýkání odbojářů. Začal lístkový systém, místo tradičních potravin se vyskytovaly náhražky, objevily se německé nápisy a začalo se jezdit vpravo.

Nejhorší situace byla v roce 1942, zejména po atentátu na Heydricha. Před každým domem stáli dva vojáci a na daný rozkaz vtrhli dovnitř – zda nepřespává v bytě někdo nehlášený. Tehdy zatkli také početnou rodinu Petřkovu. Těch obětí ale bylo víc a už jsme se o nich v ročenkách zmiňovali. Někdy v dubnu 1945 bylo slyšet z dálky hřmění děl. Mosty byly podminovány. Němečtí vojáci, kteří často pochodovali na cvičení do Černovířského lesa, tam šli i 7. května – už ale bez zpěvu...

Tak to už jsme se dostali na samý konec války. Jak ji vnímal v tu dobu již (nebo teprve?) jedenáctiletý kluk?

Týž den vyletěl do vzduchu černovířský most i betonová lávka. Viděl jsem poprvé vojáky Rudé armády. Náš dům neměl sklep, takže jsme se skrývali ve sklepení domu U Staré Moravy. Když jsme vyšli ven, tak jsme viděli zastřeleného černovířského občana. Byl to pekařský pomocník Wilhelm Emerich. Stalo to před našim domem, protože na něj kdosi Rudé armádě coby Němce – nepřítele ukázal prstem. Což je ale podstatné, náš dům už nestál, protože po zásahu dělostřeleckým granátem vyhořel. Sovětský voják pak konejšil mou maminku, aby neplakala s tím, že „vsjo buděť charašo“. A my jsme pak dostali byt na Lazecké ulici a tím vlastně můj černovířský život skončil.

Na závěr snad ještě jedna otázka: Vás bylo pět sourozenců. Zůstávají i nějaké jiné než jen špatné vzpomínky na válku?

Určitě i takové mám. Za války sice byl nedostatek kvalitních potravin – jednou nám dokonce přivezly brambory na celou sezonu naráz na dvůr a ty tam zmrzly, takže jsme je celou zimu jedli sladké. Naopak, protože nás bylo hodně, dostali jsme jednou po honu hned tři zajíce. Hodně lidí chodilo do kostela. Zvlášť aktivní byla Českomoravská (dříve Československá) církev. Hrával se fotbal a značný kus války fungoval i Sokol, který později nahradilo Kuratorium. Někdy jsme si pomáhali i humorem. Za všechny legrácky uvedu: Někdejší Československé a pozdější Českomoravské dráhy měly českoněmeckou zkratku BMB ČMD, což si lidé vykládali jako Češi, mějte důvěru, budete mít Beneše. Nebo Viktoria – Vítězství I Konec Tyranie Obstará Rusko I Anglie.

Ptal se a za rozhovor poděkoval
JINDŘICH HOVADÍK

Na snímcích je zpovídáný Rudolf Hradečný a potravinové lístky, které se ovšem používaly až do roku 1953.

Třetí prezidentské volby v Černovíře

V lednu 2023 se konala již 3. přímá dvoukolová volba prezidenta České republiky. Prezidentská volba se setkala s tradičně velkým zájmem voličů, když k urnám přišlo ve 2. kole 70,25 procenta oprávněných. Jak známo, zvítězil Ing. Petr Pavel, M.A., se ziskem 3,359 milionu hlasů, čili 58,32 procenta možných. Porazil tak Ing. Andreje Babiše s 41,67 procenta. Zvítězil ve všech krajích kromě tří: Moravskoslezského, Ústeckého a Karlovarského. Nejvýrazněji pak ale v Praze, kde 502 558 hlasů znamenalo zisk 76,38 procenta.

V našem okrsku v tělocvičně ZŠ Petřkova přišlo hlasovat v obou kolech nadprůměrně voličů, ve druhém kole dokonce 72,62 procenta oprávněných. A zisk generála (jak v předvolební kampani vystupoval) byl ještě výraznější než činil republikový průměr, a to 62,35 procenta.

Pro zajímavost výsledky 1. kola v Černovíře (uvádíme již bez titulů), kde mělo šanci hlasovat přes tisíc lidí: 1. Petr Pavel 34,98 %; 2. Andrej Babiš 32,76 %; 3. Danuše Nerudová 17,36 %; 4. Pavel Fischer 6,91 %; 5. Jaroslav Bašta 4,30 %; 6. Marek Hilšer 2,08 %; 7. Karel Diviš 1,30 % a 8. Tomáš Zima 0,26 %, což ovšem byli pouzí dva voliči. Znamená to tedy, že v 1. kole byl mezi oběma postupujícími ještě poměrně malý rozdíl. (jih)

Ani tentokrát si Černovířská ročenka nenechala ujít 1. voliče resp. voličku. Stala se jí Kamila Vránová (*1976). Jak však ze snímku plyne, bylo to prvenství těsné, neboť ve volební místnosti bylo krátce po otevření dost živo.

Nejen z mateřské, ale i základní školy

Naši černovířskou mateřskou školu v uplynulém školním roce navštěvovalo celkem 63 dětí. Nejmladších 15 dětí docházelo do menší třídy „Myšek“ v budově základní školy. Ostatní děti bylo kvůli většímu počtu předškolních dětí potřeba rozdělit do dvou věkově smíšených tříd „Veverek“ a „Lišek“ – každá z nich má kapacitu 24 dětí.

Koho zajímalo, jak to v naší mateřské škole chodí a vypadá, mohl se přijít podívat v dubnu na „Den otevřených dveří“. Této možnosti využili zejména rodiče, kteří se chystali se svými ratolestmi ke květnovému zápisu. Velmi nás těší zájem rodičů, kteří si naši mateřskou školu vybrali, ať už na základě spádovosti, atraktivity prostředí okrajové městské části, na základě doporučení svých přátel či z jiných důvodů. Spolupráce s rodiči, jejichž děti naši školku navštěvují, je jedním z hlavních pilířů úspěšné výchovy a vzdělávání dětí. Rok co rok se potvrzuje, že rodiče, kteří ochotně a vstřícně spolupracují s pedagogy v mateřské škole, jsou našimi nepostradatelnými partnery a pomocníky. Letos se rodiče poprvé zapojili do odpoledního kroužku pro vybrané předškoláky „Edukativně stimulační skupiny pro děti a rodiče předškoláků“ – zní to poněkud učeně, ale v podstatě je to program, který hravou formou rozvíjí všestranný vývoj našich předškoláčků. Z dalších zájmových aktivit naše MŠ nabízela dětem odpolední kroužky jako judo, angličtina a vědecký kroužek.

Vzájemná spolupráce rodičů s pedagogy se kromě běžné denní komunikace prohlubuje také díky každoročním akcím, jako jsou Halloweenská stezka, vánoční tvoření pro rodiče a děti, velikonoční dílničky, oslavy Dne Země, besídka ke svátku maminek, pasování předškoláků na školáky nebo také společná červnová akce základní a mateřské školy s názvem „Zahradní slavnost“.

Co se týká materiálního vybavení a investičních akcí v MŠ, díky zřizovateli se podařilo průběžně obměňovat opotřebované hračky a pomůcky, pořídit do dvou tříd interaktivní tabule, zabudovat klimatizační jednotky a během letních prázdnin proběhla výměna podlah v přízemí hlavní budovy. Opět je na místě poděkovat obětavým a ochotným rodičům, kteří pomohli se stěhováním nábytku. Mnohokrát děkujeme opět především rodičům a také komisi městské části Černovír za veškeré sponzorské dary – materiální i finanční podoby.

Velice si vážíme spolupráce s pedagogy v základní škole Petřkova, kteří pro naše předškoláky každoročně pořádají exkurzi do vyučování, zápis a zábavný dopolední program na školní zahradě. Díky tomu se naše nejstarší děti do základní školy těší a jako prvňáčci se potom mnohem snadněji adaptují na nové prostředí i učitele.

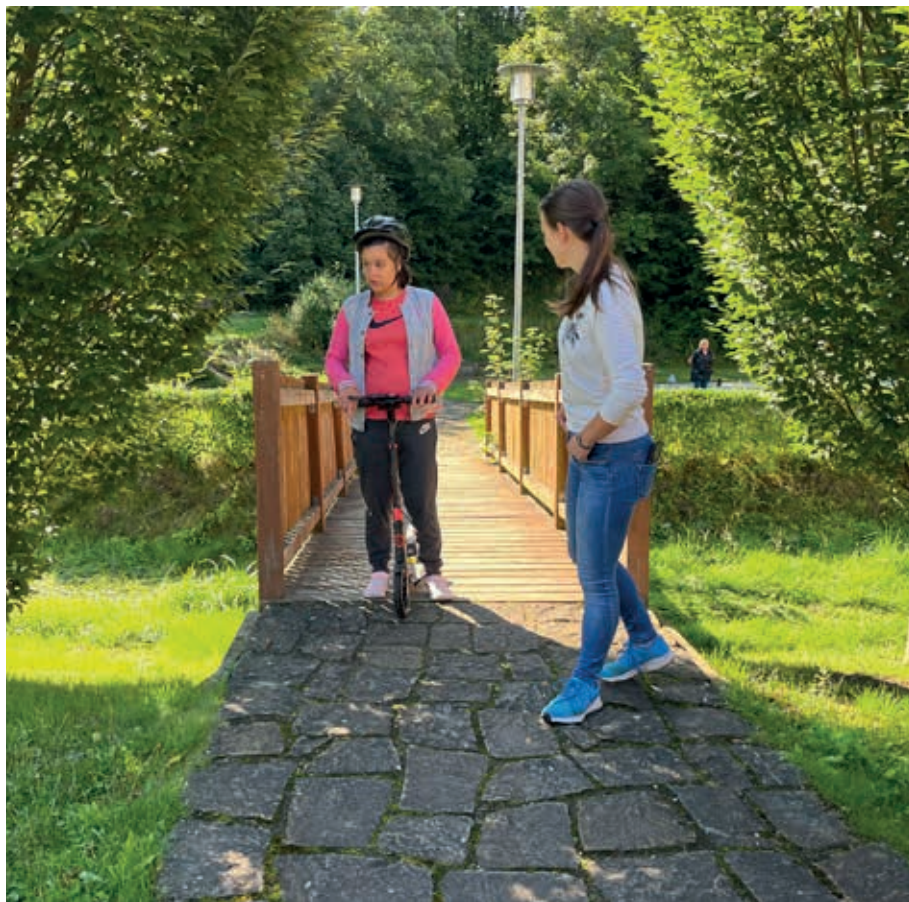
V budově základní školy se v roce 2021 podařilo vyměnit všechna okna za plastová, v uplynulém roce 2023 proběhlo dláždění patra a výškové práce na římse pod střešní krytinou. Do budoucna je v plánu odvlhčení a opláštění obou budov základní i mateřské školy. Věříme, že se nám i v tom nastávajícím roce podaří vybudovat něco nového a prospěšného a povede to ke spokojenosti nás všech – dětí, rodičů i pedagogů.

VENDULA KLOSOVÁ
zástupce ředitele pro MŠ

V Zet-My zkvalitňujeme život rodin s dětmi s postižením

Do Černovíra, do ulice Na Partkách, se přistěhoval nový soused – organizace Zet-My pomáhá rodinám, které dennodenně pečují o děti s těžkým postižením.

Představte si, že jste součástí rodiny, kde žije dítě s autismem. Každý den přináší nové výzvy, žádný odpočinek, minimum spánku, žádný osobní čas. A teď si představte, že v této nepřetržité péči najednou získáte pomoc a takzvanou „pauzu“ – odlehčovací sociální službu od organizace Zet-My, která se na jaře 2023 přistěhovala do Černovíra. Co to znamená pro rodinu pečující o dítě s autismem? Když říkáme „odlehčovací služba,“ máme na mysli něco víc než jen volno pro rodiče. Jde o chvíli,

kdy se rodinám s dětmi s autismem otevírá možnost nadechnout se, věnovat se dalším sourozencům, vyspat se, zajít si k lékaři, nakoupit nebo jen na chvíli vypnout, načerpat novou energii.

Tato speciální forma podpory je jedinečná a konkrétní pomoc. V praxi to znamená, že například jednou týdně na pár hodin místo rodičů přebírá péči o dítě s postižením asistent Zet-My. Pro rodinu to může být pár vzácných okamžiků klidu, které jim umožní načerpat novou energii. Asistent s dítětem tráví čas v naší herně, na procházkách, na zahradě nebo se spolu třeba jen dívají na pohádky.

A proč to děláme? Protože věříme, že každá rodina si zaslouží podporu. Každé dítě si zaslouží možnost mít radostné a plnohodnotné dětství. Chceme být mostem, který rodinám s dětmi s mentálním postižením pomáhá překonávat každodenní výzvy a zamezuje jejich propadu do sociální izolace. Každý z nás může narazit na rodinu, přátele, kteří se potýkají s podobnými obtížemi, a právě teď může být ta chvíle, kdy můžeme všichni prokázat špetku porozumění a být si navzájem podporou. Může se to stát všem a my jsme tady, abychom pomohli.

Chceme být příkladem solidarity, tolerance a vzájemné sounáležitosti. Jsme v Černovíře proto, že jsme tu našli pěkný domek se zahradou, který vypadá jako ten, kde „naše děti“ běžně bydlí a kde se cítí dobře. V domku nikdy nepomáháme více než třem až čtyřem dětem současně, protože patříme mezi tzv. komunitní služby. Pokud se dětí sejde víc, jedná se o nějaký jednorázový výlet s odjezdem z domu. V létě rodinám nabízíme odlehčení v podobě dvou týdenních příměstských táborů, abychom se jim pokusili alespoň trochu vypomoci v době, kdy děti nemohou přes prázdniny chodit do školy. Chceme, aby naše odlehčovací služba byla příkladem naděje a sdílení, ne něčím, co by mělo vzbuzovat obavy. Každá rodina má svůj příběh, a my chceme být tím kdo těžce zkoušené rodiny vyvádí „ze tmy“. Více se o naší činnosti můžete dovědět na adrese: www.zet-my.cz, jsme také na facebooku www.facebook.com/zetmy.olomouc nebo vám rádi na další vaše otázky odpovíme osobně, když se zastavíte.

NADĚŽDA ŠKRABALOVÁ
předsedkyně spolku

P.S. Po dotazu Černovířské ročenky k názvu: Byla to taková přesmyčka. Je vyjádřením toho, že MY všichni jsme součástí společnosti. A to i přesto, že někteří z nás potřebují pro běžný život větší podporu, než druzí. Podporujeme osoby se zdravotním postižením a jejich pečující, aby vyšli Ze-tmy, která pro každého představuje něco jiného. Slovem MY nevnímáme jinakost jako poslední místo ve společnosti, ale jako její součást – Zet-My – my všichni společně.

Něco nového pro nejmenší – a jejich rodiče

V loňském roce se podařilo dokončit na Jablonského ulici rekonstrukci nebo výstavbu hned několika domů. Patří mezi ně i číslo orientační 65, které prošlo zásadní přestavbou, přičemž na fasádě domu se objevila upoutávka, kterou reprodukuje na snímku. V prosinci jsme se tedy chtěli přesvědčit, jak se původní záměr dětské skupiny Malý princ podařilo naplnit.

Provozní ředitel organizace sídlící v Brně Matěj Jaroš nás provedl nově a moderně vybaveným zařízením a potvrdil, že zamýšlené záměry organizace

se postupně naplňují. Černovířská miniškolička je již čtvrtým zařízením spolku. Zájem o pobyt odpovídá kapacitě 12 dětí. Je ovšem nutné si uvědomit, že většina rodičů vodí či spíše vozí děti do miniškolky jen dvakrát či třikrát týdně. Přijímají se děvčátka a chlápci ve věku od dvou do pěti let, přičemž aktuálně je nejstaršímu 4,5 roku. Starají se o ně vždy dvě chůvy – prakticky ale jde o tři úvazky, přičemž ne všechny jsou celé. „Pro malé děti musí být vše především skvělou zábavou,“ říká M. Jaroš.

Na přetřes přichází i parkování rodičů, jejichž auta občas vídáváme dvěma koly na chodníku. Podle Jaroše jsou rodiče instruováni, aby primárně parkovali v Benýškově ulici. Leč... Při naší návštěvě byly děti s chůvami na procházce, tudíž foto je z archivu.

(jih)

Miniškolička Malý princ
Dětská skupina Baby Academy
nová dětská skupina od 1.9.2023

Přijímáme děti od 2 do 5 let
Malý kolektiv (12 dětí na 2 chůvy)
Individuální, respektující a láskyplná péče
Otevírací doba 7:30 - 16:30

774 181 772

www.mini-skoliccka.cz

Hasiči s novým velitelem. Pozdravit přišel i generál

Kromě jiných hostů přivítala na prosincové výroční valné hromadě starostka černo-vířského Sboru dobrovolných hasičů Mgr. Jitka Součková, Ph.D., také ředitele Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje brigádního generála Ing. Karla Kolářika.

Starostka uvedla, že v roce 2023 působilo ve Sboru dobrovolných hasičů v Černo-víře celkem 52 členů, z toho 9 žen, 27 mužů a 16 dětí. „Rok jsme zahájili přípravami na Hasičský bál, který se uskutečnil 18. února na hasičské zbrojnici,“ řekla. V sobotu 25. března byl uspořádán jarní sběr železného šrotu a vysloužilých elektrospotřebičů. Následující dubnové dny se nesly v duchu příprav na Hasičský víceboj 2023. Soutěž typu „Nejtvrdší hasič přežije“ proběhla 15. dubna na zbrojnici za podpory statutárního města Olomouc. Následující měsíc byl zaměřen na přípravu Kácení máje, které se uskutečnilo 3. června. Na sklonku školního roku členové uskutečnili několik preventivních akcí pro mateřské a základní školy.

Během prázdnin se vedoucí našeho Kolektivu mladých hasičů ve spolupráci s vedoucími z SDH Olomouc-Chválkovice a SDH Olomouc-Droždín podíleli na uskutečnění letního dětského tábora konaného v Čermné ve Slezsku. Další akcí, na jejíž realizaci se členové sboru spolupodíleli, bylo „Rozloučení s prázdninami s hasiči a městskou policií“, kterou uspořádalo 29. srpna statutární město Olomouc pod záštitou pana primátora Mgr. Miroslava Žbánka, MPA, na Horním náměstí. V sobotu 21. října byl uskutečněn podzimní sběr železného šrotu a vysloužilých elektrospotřebičů. V průběhu roku se členové sboru aktivně podíleli na údržbě areálu hasičské zbrojnice, údržbě techniky a výbroje SDH.

Nový velitel jednotky SDH Radek Raušer převzal jednotku po dosavadním veliteli Petru Lichtblauovi. „Chtěl bych Petrovi poděkovat, kam tuto jednotku posunul,“ uvedl. Jednotka je tvořena ze dvou družstev: Černovír a Chválkovice. Výjezdový čas je 5 minut od vyhlášení poplachu. Jednotka má k dnešnímu dni 42 členů. Z toho družstvo Černovír 23. Ve všední dny členové slouží v dopoledních hodinách na zbrojnici. Zde provádějí pravidelné zkoušky agregátu, drobný servis vybavení, starají se o areál zbrojnice a zdokonalují se v hasičské činnosti. Na vyžádání našeho zřizovatele, statutárního města Olomouce, jezdí vypomáhat i mimo areál zbrojnice. „Samozřejmě jsme vždy připraveni k výjezdu,“ sdělil. Ke dni valné hromady bylo 79 výjezdů: 53 požárů, 13 technických pomoci, 8 dopravních nehod, 2 nehody železniční, únik nebezpečné látky a dva plané poplachy.

K největším akcím patřil požár bytu na Černé cestě, který vzplanul hned na Nový rok. Velký byl i požár hostince ve Chválkovicích 1. dubna. Nejdelší zásah, kde někteří členové strávili i 10 hodin, byl 5. července u zahoření uhelného prachu v tepelně. V září proběhla soutěž v reálných situacích, s nimiž se lze setkat u zásahu. Soutěž nazvanou

Hanácká sekyrka Černovírští vyhráli. Sedmnáctý říjnový den hasiči vyjžděli asi na nejméně medializovanou srážku vlaku a kamionu na Bělidlech, kde pak hořelo i osobní auto. Jen z vlaku bylo nutno evakuovat 30 cestujících. Konečně 7. listopadu byla jednotka o půl třetí ráno první u požáru domu v Heydukově ulici. V domě se nacházelo větší množství tlakových lahví. Hasiči je z prostor zasažených požárem postupně vynosili, poté na určeném bezpečném prostoru ochlazovali. Snímek J. Hovadíka byl pořízen ještě týž den ráno.

Velitel Raušer mj. ocenil člena družstva, který má nejméně výjezdů. Tím je Šimon Slavíček, který ze 79 událostí byl na 40.

Poslanec a exprimátor Olomouce JUDr. Martin Major na závěr hasičům popřál, aby rok 2024 byl o něco horší než 2025 – „abyste se měli na co těšit“. (jih)

Na dalších snímcích je předsednictvo valné hromady hasičů tým a černovírské družstvo veteránů vedené Janem Štötou na závodech v Nasobůrkách. Ti dále soutěžili i ve Víscce a Skrbeni. Autorem poslední jmenované fotografie je Vít Špilháček.

Slovan Černovír potvrdil vzestupný trend obrody klubu

Kalendářní rok 2023 přinesl fotbalistům a fanouškům Slovanu Černovír konečně trochu lepší nálady. Po letech strádání a bojů na chvostech tabulek se rok 2023 mimořádně vydařil a snad ukázal cestu do dalších úspěšných let. Nastavit tento trend však nebylo jednoduché a všichni v klubu si to uvědomujeme.

Téměř každodenní činností výboru klubu se povedly další kroky k nutnému vylepšení podmínek pro sportovce. Aktuálně se v areálu povedlo vyměnit osvětlení UMT za nové a úsporné LED osvětlení, které ještě doplní nová světla směrem k hlavnímu hřišti, abychom mohli využít části trávníku pro večerní tréninky. V souvislosti s plánovaným rozšířením tréninkových ploch za brankou směrem ke komínu jsme dosáhli malého posunu ve spolupráci s KMČ Lazce a příslušným odborem Statutárního města Olomouce tak, abychom náš záměr mohli realizovat. Co se týká projektu kontejnerových šaten, tak ten byl schválen a čekáme na oficiální vyjádření, které je spojené s výše uvedeným rozšířením nájemní smlouvy. Vzhledem k výši investice do šaten budeme v roce 2024 žádat o dotaci NSA a dle výsledku rozhodneme o termínu a zda budeme schopni akci realizovat. Mimo práce na tyto investiční akce přispěl Slovan Černovír i ke společenskému životu našich příznivců. Začátkem března se podařilo uspořádat dlouho poptávaný fotbalový ples v černovírské sokolovně. Spolupráce se Sokolem byla obnovena a ples byl návštěvníky velmi dobře hodnocen. Proto je v plánu i na březen 2024. Snahu otvírat areál mj. i okolnímu sídlišti a černovírské obci podpořilo v červnu pořádání 2. ročníku Dětského dne se Slovanem ve spolupráci s KMČ Lazce. Rovněž v tomto případě je vize v tradici pokračovat i v roce 2024. A na konci kalendářního roku se podařilo zorganizovat 2. stmelovačku Slovanu, kde se potkali hráči, rodiče a příznivci všech celků Slovanu a společně mohli bilancovat rok 2023.

A sportovní stránka, ta co nám přinesla tolik radosti? **Musíme začít u mužů.** Do zimní přípravy nastupoval kádr téměř nezměněný, ale velmi motivovaný vylepšit stávající 11. místo v tabulce I.B třídy OKFS. V dobrých podmínkách naši umělky a taky umělých povrchů hřišť v Řepčíně a na SK Prostějov probíhaly tréninky ve velké intenzitě a hlavně ve velkém počtu zúčastněných. Přátelská utkání sehrál Slovan mj. s družstvy Horky n.M., Hodolan a Brodku u Prostějova. A přemožitele nenašel. Proto jsme mohli s lehkým optimismem vyhlížet ouverturu do jarních odvet s celkem Mostkovic na domácím trávníku „U Komína“. Velké očekávání skončilo 2. dubna. Asi se čekalo víc, než remíza 1:1. A když ani další dva mistráky neskončily plným bodovým ziskem, nýbrž remízami 1:1 v Prostějově s Hanou a 2:2 v Doloplazech, nebyla nálada úplně uvolněná. A tak se stal následující domácí zápas s Haňovicemi velmi důležitým pro další průběh sezony. Bylo to docela nervózní utkání, ale gól v poslední minutě první půle a celý druhý poločas stanovil konečné skóre 4:0. Všichni ve Slovanu si po tomto výsledku velmi oddechli a sezona od té chvíle směřovala ke skvělému průběhu. Přišla totiž série zápasů, které si fanoušci velmi užili. Tak jako už dlouho ne. Nejprve přišel venkovní zápas 6. května ve Smržicích a zasloužené vítězství 3:0. **A potom už nastal čas plánovaného vyvrcholení sezony, jímž byl domácí zápas s lídrem soutěže FC Hodolany. Ten se**

uskutečnil až na druhý pokus, neboť v původním dubnovém termínu nebylo hřiště Slovanu způsobilé. A tak se ve sváteční pondělí 8. května odehrál nádherný fotbalový večer. Do arény „U komína“ se valily davy oddaných příznivců obou celků. Červenobílé hloučky černovírských a dokonce organizovaný pochod žlutočerných fanoušků Hodolan. V zápisu o utkání byl stanoven počet 720 platících diváků, ovšem realita byla asi ještě vyšší. Byl tak stanoven prozatímní černovírský divácký rekord. Dostavili se rovněž vzácní hosté jako trenér Petr Uličný, který obstaral slavnostní výkop utkání a internacionál Marek Heinz, jenž nastoupil v sestavě hostů. Škoda jen, že v utkání nepadl gól a zrodila se bezbranková remíza. Byla to snad jediná radost, která byla zúčastněným odepřena.

Slovanu se tak odvěta za podzimní prohru nevydařila, ale hned v následujícím zápase se Slovan gólu a třech bodů dočkal. Vítězstvím 1:0 nad Velkým Týncem zakončil náramný týden a měl jistotu záchrany. Pak už to šlo skoro samo. Remíza 2:2 v Hněvotíně po vydařené druhé půli, vydřené vítězství 2:1 s trápícím se Moravským Berounem a zcela zasloužená výhra 2:0 ve Slatinicích s domácím lídrem soutěže. Když v Černovíře neuspěli po porážce 2:0 ani borci ze Zvole, bylo jasné, že poslední zápas sezony v Kozušanech bude bojem o nejlepší celek jarní části soutěže. Uvolněný Slovan už na úspěch v tomto utkání nedosáhl a prohrou 1:4 napsal tečku za sezonou 2022/23. Byla to první prohra Černovíra v roce 2023. Nicméně vzestup mužstva až do první poloviny konečné tabulky a taky velký příslib do dalšího ročníku I.B třídy OKFS.

Ten na sebe nenechal dlouho čekat. Od posledního mistráku 17. června čekala na hráče přestávka jen dva měsíce, tudíž na přichystání mužstva moc času nebylo. Přesto se trenérům povedlo zorganizovat přípravu podle představ včetně červencového soustředění v Bavorech u Mikulova. Byla to další z akcí, která zpevnila základní kostru celku. Jediný ostrý přípravný zápas léta odehrál Slovan na tradičním Memoriálu M. Mikšíka ve Chválkovicích. Prohra 1:2 s ambicemi nabitým domácím celkem byla docela dobrou pozvánkou na první soutěžní utkání nastávající sezony. Sezony, ve které se naše skupina I.B třídy hodně proměnila a oživila celkem 6 novými družstvy vesměs z nižších soutěží. Přesto v premiéře přijel na Lazce jeden z nejtradičnějších soupeřů. A to Kozušany. Tedy tým, který nám připravil jedinou jarní porážku. A dorazil i v docela kompletní sestavě. O to sladší byl konečný výsledek 3:0 pro Slovan, když dvě branky obstaral Jakub Zachar. Soutěž tedy byla zahájena nadmíru překvapivě skvěle. Sebevědomí mladších hráčů narostlo a to u nich není zrovna nejlepší rozpoložení. Dokázal to hned další zápas v Moravském Berouně. Slovan odjel s prohrou 0:3 a borci rázem spadli z hrušky na zem. Naštěstí je ten pád probudil, a tak šli štěstím naproti v zápase s Chomoutovem, který museli otáčet ve druhé půli ze stavu 1:2 na konečných 4:2. Následoval tříbodový export z Haňovic, kde se nám dlouhodobě nedařilo a kde rozhodl Jakub Zachar gólem v poslední minutě. No a když Černovírští doma se štěstím přetlačili i nepřijemné Doloplazy, rázem se ocitli v čele tabulky. Jaká to změna. Mít 12 bodů v půlce září je jiné než mít 13 bodů po celém podzimu. A vzhledem k losu se dalo čekat i mnohem víc. Je docela škoda, že se nepodařilo udržet vedení v Olšanech při remíze 1:1. Protože pak Slovan doma porazil 3:0 Lužice a do Velkého Týnce jel hrát se snahou o trhák do samého čela tabulky. Dlouho to vypadalo, že k úspěchu opravdu

dojde, jenže pak nás domácí vyučili z produktivity a připravili druhou prohru v sezoně, tentokrát 1:3. Další dva zápasy s remízami doma s Hněvotínem 1:1 a ve Vrahovicích s Hanou Prostějov 2:2 Slovan zase srazily do lepšího středu tabulky. Závěrečná tři kola se však povedla náramně. Nejdříve odjel z Černovíra s devítigolovým přídělem soupeř z Vícovy po výsledku 9:2, pak se povedl vstup do utkání v Lutíně a rezultovala z toho výhra 3:0. Poslední kolo a zápas v Pňovicích ukázal, jaký je rozdíl na konci sezony mezi mladším celkem a zkušenějším týmem. Slovan měl chuť a dravý a Pňovičtí chtěli dohrát úspěšnou sezonu. Výsledek 4:0 zakončil mistrovská utkání a tak trochu i celý rok 2023. Velmi úspěšný rok. Vždyť hráči Slovanu odcházeli v tomto roce jen čtyřikrát poraženi. V tabulce skončili na 2. místě, jako jediní porazili lídra z Kožušán a už se začíná spekulovat o možnosti zopakovat si jedinečnou atmosféru v zápasech s Hodolany (ve vyšší soutěži – pozn. red.). Nic však není zadarmo, a tak hned úvodní těžký los a hlavně výsledky v březnu a dubnu napoví, kam až Slovan v tabulce vystoupá a jestli družstvo trenéra Zdeňka Kováříka naváže na výjimečný rok 2023.

U mládeže je nejvíc sledovaný celek dorostenců. Ten ve Slovanu funguje pod vedením trenéra Vojty Zatloukala a do jarních odvet nastupoval z 2. místa po podzimní části krajského přeboru OKFS. Sedmibodovou ztrátu na suverénní Kozlovice sice měl Slovan v plánu stahovat, ale bylo jasné, že to bude hodně těžký úkol. Už jen proto, že hráči dorazového ročníku 2004 velmi výrazně rotovali v kádru mužů. A tak tým malinko trafil kvalita dorostu. Nicméně ve finále hrál Slovan až do konce sezony o medailové umístění a ztratil ho až v napínavém zápase po prohře 1:2 na Nových Sadech se soupeřem, který nakonec celou soutěž ovládl. Ačkoliv se 4. místo může zdát jako neobhájení podzimních pozic, tak přesto vládla s výkony dorostenců spokojenost. Pořád totiž patříme mezi ty lepší celky v horní polovině tabulky. A tyto příčky Slovan obhájuje i v nové sezoně 2023/24. Tentokrát je dorazový ročník 2005 a lídři Patrik Masopust,

Mladší žáci: Horní řada zleva – Kolář, Veklych, Zapletal, Mynář, Chožanazarov, Psík, Krch, Daněk; uprostřed – trenér Zapletal, Muscente, Dvořák, Palatka, trenér Dvořák, Moravec, Konečný, Zdařil, trenér Novák; dole – Matěj, Skyva, Lezna, Janků, Beneš, Černoch, Čep.

Bohdan Charykov, Štěpán Psoška, Filip Zatloukal a Matěj Šindelka. A výrazná provázanost mezi celky mužů a dorostenců pokračuje. Tudíž o co víc se daří mužům, o to větší úsilí musí dorostenecký kádr vynakládat, aby dosáhl dobrého výsledku. Současné 8. místo takovým dobrým výsledkem bezesporu je. K obhájení loňského umístění nám chybí 5 bodů, a to se nejeví jako nepřekonatelná ztráta. Zimní přípravu trenér Zatloukal určitě nepodcení a z hráčů na jaře 2024 určitě dostane ty nejlepší možné výkony.

Další velmi zásadní kategorií jsou ve Slovanu celky žáků. V ročníku 2022/23 fungovala družstva pod názvem sloučeného spolku Černovír-Bohuňovice. Zatímco ve starších žácích byly počty zhruba vyrovnané z obou jednot, tak u mladších žáků byl celek výhradně černovírský. Proto všem vyhovovalo, že se jarní odvety odehrály v Černovíře, když ty podzimní zápasy byly v Bohuňovicích. Pro Slovan bylo důležité, že opět mohl nastoupit do krajského přeboru OKFS a že se v něm neztratil a výsledkově patřil k nejlepším. Při tom je nutno ocenit přístup a ochotu bohuňovické strany v tomto náročném projektu. A stejně jako před lety se dá říct, že to byl projekt úspěšný. Slovanu se tímto podařilo udržet kontinuitu žákovských celků a bohuňovická strana zase kvitovala přípravu žáků do nově vzniklého dorostu. Trenéry těchto celků byly Tomáš Techet u starších žáků a dvojice Tomáš Kesler a Jiří Strouhal u mladších žáků. Do sezony 2023/24 pak na podzim nastoupila již výhradně družstva Slovanu Černovír. Taky počet účastníků krajského přeboru se výrazně zvýšil na 14, a to už je adekvátní úrovni KP. Do starších žáků se posunuli chlapci z mladších žáků od trenérů Keslera a Strouhala a v soutěži patřili k těm nejmladším celkům. Času na přípravu na velké hřiště a vyšší počet hráčů sestavy nebylo mnoho, a tak se šlo do sezony takřikajíc z voleje. Reálný stav soutěže se ukázal hned v prvním zápase ve Velkém Týnci. Slovan musel zkousnout tvrdou prohru 0:14 a nálada nebyla veselá. Nicméně teprve tehdy se ukázala dobrá práce trenérů, když hráče v přípravě nutili k nastavení správných principů. Z těžkého direktu se celek otřepal a hned v následujícím utkání dokázal zvítězit a od té doby se už jen zlepšoval. Vrcholem podzimu pak bylo pro starší žáky vítězství 2:0 v derby s rivalem z Nových Sadů. Současná pozice ve středu tabulky je odpovídající výkonnosti tohoto mužstva, ale jsme přesvědčeni, že v jarních odvetách budou starší žáci ještě lepší.

V podobné situaci jako starší žáci se nacházeli před sezonou i žáci mladší. Téměř všichni hráči postoupili z kategorie starších přípravků, a tudíž rovněž patří mezi ty mladší celky v soutěži. Taky podobnost s přechodem na větší hřiště je zřejmá. Jenže i tady se ukázal zdravý charakter družstva vytvářený trenéry Svatou Dvořákem a Jirkou Zapletalem. Po počátečním ostychu a zbytečném respektu se celek rozjel a po hubených letech v této kategorii můžeme ve Slovanu říci, že máme opět skvělé mladší žáky. Téměř podobné těm, které měl na povel trenér Martin Jelínek v ročníku 2016/17 a kteří teď výrazně zasahují do kádru mužů. Kdyby ta podobnost byla identická, tak by to bylo skvělé. Ale zpět k aktuálnímu stavu. Mladší žáci nebodovali jen ve dvou zápasech a vlastně propadli jen ve druhém poločase v Čechovicích. Nejlepší zápas sezony odehráli v aréně U Komína se suverénními Novými Sady a po výhře na penalty ve skvělé atmosféře se dostali na 2. místo v tabulce, na kterém i přezimují. Udržení tohoto postavení je pak jistě velkým cílem do jarních odvet. Nicméně ani tady ještě není dosaženo úplné dokonalosti a trenéři věří, že vrchol schopností kádru je ještě před nimi. Můžeme

se tedy těšit na další vývoj. Mladší žáci Slovanu byli v interním hodnocení vyhlášení, společně s muži, jako nejlepší celek Slovanu v roce 2023.

K dalším celkům mládeže musíme zmínit, že jsme velice rádi, že máme obsazené všechny kategorie dostatečným počtem dětí a trenérů, kteří si postupně doplňují nebo zvyšují trenérskou kvalifikaci. Každé léto provádíme kontaktní náboru formou ukázkových tréninků v ZŠ Černovír, Svatoplukova a Demlova, což nám zajišťuje doplňování nových členů. Rovněž se povedlo, aby všechna družstva mládeže absolvovala týmové soustředění. Od dorostu až po starší přípravku. Je potřeba poděkovat trenérům přípravek, neboť jejich práce není příliš vidět, ale přitom je velmi důležitá pro další budoucnost klubu. Proto chceme tento trenérský tým jmenovat. U starší přípravy působí Tomáš Tempír, Lukáš Kubica a Oldřich Foret. Mladší přípravku vedou Petr Zoubek, Petr Vaščák a Martin Svačinka a u školičky pracují Lucie Kocourová, Petr Pančocha a Petr Štěpán. Všechny tyto trenéry, včetně těch žákovských a dorosteneckých, zastřešuje a směr udává vedoucí sportovního úseku Zdeněk Kovářík. Děkujeme za jejich práci ve volném čase. Pro podrobnější a aktuálnější informace z dění v klubu můžeme nabídnout naši aktivitu na sociálních sítích a na adrese www.tjslovancernovir.cz

Využíváme této tradiční příležitosti a děkujeme ještě jednou všem trenérům, sponzorům a partnerům Slovanu Černovír za jejich podporu v roce 2023. Děkujeme i všem rodičům dětí v mládežnických kategoriích za pomoc s tréninky a zápasy. Všechny příznivce Slovanu rádi uvidíme na našem stadionu i v roce 2024, protože fanoušky fotbal potřebuje a ti naši jsou skvělí. (ms)

Základní jedenáctka mužů s týmem Hodolan: Nahoře zleva – Miroslav Géc, Petr Švajda, Lukáš Máčala, Petr Vyroubal, Jaroslav Sedlář a Jakub Zacha; dole – Matěj Kovář, Bořivoj Petruš, David Španner, David Zdráhal a Michal Kalvach.

KONEČNÉ TABULKY SOUTĚŽÍ, KTERÝCH SE ÚČASTNÍ TJ SLOVAN ČERNOVÍŘ

MUŽI I. B třída skupina B – OKFS 2022/2023

1. Kožušany	26	18	3	5	90	: 28	57
2. Slatiňice	26	17	4	5	78	: 25	55
3. Hodolany	26	16	4	6	72	: 33	52
4. Šternberk B	26	13	3	10	65	: 53	42
5. Doloplazy	26	13	3	10	59	: 50	42
6. Hněvotín	26	11	7	8	56	: 42	40
7. ČERNOVÍŘ	26	10	6	10	40	: 44	36
8. H. Prostějov	26	10	5	11	63	: 68	35
9. Mostkovice	26	9	7	10	43	: 51	34
10. Haňovice	26	11	1	14	54	: 85	34
11. Velký Týnec	26	8	5	13	46	: 66	29
12. Mor. Beroun	26	8	2	16	60	: 81	26
13. Zvole	26	6	7	13	46	: 78	25
14. Smržice	26	3	1	22	29	: 97	10

MUŽI I. B třída skupina B – OKFS 2023/2024

1. Kožušany	13	11	1	1	36	: 16	34
2. ČERNOVÍŘ	13	8	3	2	34	: 15	27
3. Doloplazy	13	8	1	4	41	: 21	25
4. Velký Týnec	13	7	4	2	39	: 21	25
5. Hněvotín	13	6	3	4	23	: 28	21
6. Pňovice	13	6	1	6	24	: 19	19
7. Chomoutov	13	5	2	6	33	: 27	17
8. Luřín	13	5	2	6	12	: 22	17
9. H. Prostějov	13	4	3	6	30	: 40	15
10. Vícov	13	4	3	6	24	: 37	15
11. Olšany	13	3	5	5	15	: 24	14
12. Lužice	13	3	3	7	29	: 26	12
13. Mor. Beroun	13	3	0	10	27	: 48	9
14. Haňovice	13	2	1	10	16	: 39	7

DOROST krajský přebor OKFS 2022/2023

1. Nové Sady	24	20	0	4	82	: 26	61
2. Kozlovice	24	19	0	5	91	: 28	59
3. Jeseník	24	19	0	5	81	: 35	53
4. ČERNOVÍŘ	24	18	0	6	69	: 33	52
5. Šternberk	24	14	0	10	75	: 41	44
6. Konice	24	14	0	10	54	: 50	40
7. Zábřeh	24	13	0	11	53	: 56	38
8. Dub n. Mor.	24	9	0	15	45	: 69	30
9. Slavonín	24	10	0	14	37	: 52	28
10. Čechovice	24	7	0	17	41	: 62	24
11. Haňovice	24	7	0	17	42	: 80	21
12. Mostkovice	24	4	0	20	28	: 88	12
13. Olšany – Těš.	24	2	0	22	24	: 102	6
14. Chomoutov	13	0	0	0	0	: 0	0

DOROST krajský přebor OKFS 2023/2024

1. Horka n.Mor.	15	13	0	2	55	: 17	39
2. Nové Sady	15	11	0	4	56	: 19	35
3. Jeseník	15	10	0	5	50	: 31	30
4. Šternberk	15	9	0	6	53	: 33	28
5. Slavonín	15	9	0	6	37	: 27	28
6. Zábřeh	15	10	0	5	44	: 32	26
7. Chválkovice	15	9	0	6	27	: 28	26
8. ČERNOVÍŘ	14	8	0	6	32	: 32	23
9. Kozlovice	15	7	0	8	27	: 28	20
10. Čechovice	14	7	0	7	27	: 32	20
11. Konice	15	7	0	8	36	: 52	20
12. Hranice „B“	15	5	0	10	44	: 38	18
13. Chropyně	15	6	0	9	42	: 50	18
14. Dub n. Mor.	15	4	0	11	30	: 63	13
15. Mohelnice	15	3	0	12	12	: 50	8
16. Haňovice	15	1	0	14	25	: 65	5

STARŠÍ ŽÁCI kr. př. 2022/23 sk. o 9–16.místo

1. Chválkovice	14	13	0	1	73	: 18	38
2. ČERN. BOH.	14	10	0	4	52	: 16	31
3. Mohelnice	14	9	0	5	33	: 20	27
4. Slavonín	14	8	0	6	62	: 21	25
5. Olšany	14	6	0	8	35	: 44	17
6. Nezamyslice	14	5	0	9	35	: 39	15
7. Velký Týnec	14	3	0	11	18	: 52	9
8. Česká Ves	14	2	0	12	28	: 126	6

STARŠÍ ŽÁCI krajský přebor OKFS 2023/2024

1. Zábřeh	13	12	0	1	83	: 11	36
2. Velký Týnec	12	10	0	2	67	: 12	30
3. Chválkovice	13	10	0	3	61	: 19	29
4. Nové Sady	13	9	0	4	43	: 20	28
5. Šternberk	13	8	0	5	39	: 23	24
6. Kozlovice	13	7	0	6	25	: 19	22
7. Mohelnice	13	7	0	6	35	: 25	21
8. Olšany	13	7	0	6	34	: 45	20
9. ČERNOVÍŘ	13	6	0	7	16	: 38	17
10. Slavonín	13	6	0	7	27	: 43	16
11. Nezamyslice	13	4	0	9	27	: 54	13
12. Konice – Jes.	13	2	0	11	23	: 50	8
13. Česká Ves	13	2	0	11	28	: 83	6
14. Čechovice	12	0	0	12	12	: 78	0

MLADŠÍ ŽÁCI kr. př. 2022/23 sk. o 9–16.místo

1. ČERN. BOH.	14	10	0	4	63	: 24	30
2. Nezamyslice	14	8	0	6	47	: 31	25
3. Slavonín	14	9	0	5	52	: 38	25
4. Mohelnice	14	8	0	6	50	: 42	23
5. Česká Ves	14	6	0	8	65	: 58	20
6. Chválkovice	14	6	0	8	46	: 51	18
7. Olšany	14	6	0	8	45	: 80	18
8. Velký Týnec	14	3	0	11	14	: 58	9

MLADŠÍ ŽÁCI krajský přebor OKFS 2023/2024

1. Nové Sady	13	12	0	1	72	: 9	37
2. ČERNOVÍŘ	13	11	0	2	54	: 21	30
3. Konice – Jes.	13	10	0	3	39	: 20	29
4. Šternberk	13	9	0	4	44	: 10	27
5. Čechovice	12	9	0	3	49	: 22	25
6. Slavonín	13	7	0	6	45	: 33	21
7. Chválkovice	13	6	0	7	31	: 23	21
8. Zábřeh	13	7	0	6	31	: 28	20
9. Velký Týnec	12	6	0	6	38	: 31	17
10. Kozlovice	13	5	0	8	30	: 38	16
11. Nezamyslice	13	4	0	9	17	: 52	13
12. Mohelnice	13	2	0	11	32	: 42	8
13. Olšany	13	2	0	11	22	: 59	6
14. Česká Ves	13	0	0	13	5	: 121	0

STARŠÍ PŘÍPRAVKA kraj. soutěž A 2022/2023

1. Sigma Olom.	24	22	1	1	465	: 140	125
2. ČERNOVÍR	24	20	1	3	357	: 213	111
3. Litovel	24	15	2	6	296	: 206	103
4. Nové Sady	24	14	1	9	289	: 161	99
5. Sternberk	24	12	3	9	314	: 172	96
6. Šumperk	24	7	1	16	247	: 266	62
7. Prostějov	24	12	1	11	166	: 223	54
8. V. Přerov A	24	10	5	9	183	: 264	54
9. Uničov	24	8	0	16	174	: 284	43
10. Hranice	24	5	3	17	146	: 315	35
11. V. Přerov B	24	7	4	13	153	: 312	34
12. Chvátkovice	24	0	2	22	150	: 387	26

STARŠÍ PŘÍPRAVKA krajská soutěž 2023/2024

1. Nové Sady	24	21	2	1	167	: 51	65
2. Velký Týnec	24	14	5	5	100	: 72	47
3. Sigma Olom.	24	14	1	9	117	: 93	43
4. FK M Konice	24	13	4	7	103	: 94	43
5. Sternberk	24	12	4	8	94	: 80	40
6. 1.HFK Olom.	24	12	3	9	100	: 87	39
7. Čechovice	24	12	2	10	81	: 84	38
8. ČERNOVÍR	24	8	5	11	89	: 114	29
9. SK Hranice	24	9	1	14	103	: 112	28
10. SK Prostějov	24	6	1	17	65	: 110	19
11. Mohelnice	24	5	1	18	63	: 111	16
12. Vikt. Přerov	24	2	3	19	52	: 126	9

TJ Sokol Černovír

Nazdar všem členům a příznivcům naší Tělocvičné jednoty SOKOL ČERNOVÍR!

V loňském roce 2023 jsme se věnovali dalšímu rozvoji naší organizace díky dotacím Olomouckého kraje a Sokolské župy. V listopadu se opravoval komín, který byl v havarijním stavu, a to díky dotacím z Olomouckého kraje. Na jaře se zpevňovala příjezdová cesta do areálu Sokola a také se stále na sokolovně udržuje zeleň, díky níž k nám v létě zavítá spousta lidí. Sokol Černovír udržuje neustálou spolupráci se spolkem ČEKOS, a to hlavně na Kulturním létě, kde probíhají koncerty.

Dále proběhly pod Sokolem Černovír dvě dětské akce: Pálení čarodějnic a Lam-pionový průvod, na kterých byla hojná účast černovírských spoluobčanů. V létě často dochází ke kulturním akcím na podporu Sokola. Sportovní Akademie Olomouc uspořádala sportovní den a to nejen pro děti z Klokánku Olomouc. Letos bychom chtěli v těchto akcích pokračovat, popřípadě je rozšířit.

V minulém roce ještě proběhla novinka – Černovírský Sokolík. Tato akce je hlavně zaměřena na seznámení dětí se sportem a propagaci sportu. Sokolík probíhal ve spolupráci se Sportovní Akademií Olomouc.

Naši tělocvičnu také loňský rok navštívila Městská policie Olomouc. Použila ji na trénink sebeobranu, odborný výcvik a semináře. Na toto téma byla natočena reportáž v České televizi. Doufáme ve spolupráci i v tomto roce.

V současné době máme sokolské oddíly: CVIČENÍ SENIOREK, které jsou naší nejpočetnější základnou, dále NOHEJBALOVÝ ODDÍL, BADMINTONOVÝ ODDÍL, CVIČENÍ DOROST, CVIČENÍ PRO DĚTI 1–3 ROKY a CVIČENÍ PRO DĚTI 4–5 LET. Také u nás v rámci spolků a jiných subjektů cvičí POWER JOGA, KARATE A KICKBOX, ZUMBA a žongléřský spolek CASCABEL. Naši velkou podporou je stále SPORTOVNÍ AKADEMIE OLOMOUC.

Na závěr bychom chtěli poděkovat našim seniorkám. I přes to, že jsme nedostali tento rok žádné dotace, našli jsme finanční prostředky na to, abychom mohli těmto našim „stálícím“ umožnit výlet v červnu autobusem do hradu Pernštejn. Dámy byly velice spokojené, a toto je pro naši organizaci nejdůležitější. Děkujeme.

Výbor SOKOL ČERNOVÍR

Ohlédnutí za činností ČEKOS

Černovířský komunitní spolek (ČEKOS) má za sebou další rok činnosti. Máme pořád díky velkému pochopení TJ Sokol Černovír sídlo v sokolské zahradě. Snažíme se o tento jedinečný prostor starat co nejvíce. Chodí k nám lidé nejen z Černovířa, ale i ze širokého okolí. Je zde využítí jak pro dospělé – posezení u ohniště, hřiště, stolní tenis, tak pro děti – houpačky, trampolína, lanovka a jiné.

Pořádáme také kulturní a sportovní akce, které jsou vlastně takovou odměnou pro naše návštěvníky, proto tyto akce moc nepropagujeme; chceme, aby sokolská zahrada zůstala taková, jaká je a nestal se z ní komerční prostor. Naším cílem je, pokud budeme mít sílu a chuť do této práce, vydržet co nejdéle. Kdo chce, tak si k nám cestu vždycky najde.

Čhtěli bychom také poděkovat KMČ č.1 Černovír a Klášterní Hradisko za finanční příspěvek 10 000 korun na naši činnost. Rozhodli jsme se tuto částku rozdělit mezi organizace, které nic nedostaly, a to Sokol Černovír a místní Klokánek Olomouc. Možná, že Černovír není jenom hřiště u lesa, do kterého se hodně investuje.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem lidem, kteří nás navštěvují, jsou u nás spojeni a rádi se vrací. Dodávají nám sílu do další práce.

LIBOR KOVÁŘ

Na snímku přebírá Mgr. Šárka Kupčáková za Klokánek certifikát s finanční podporou z rukou předsedy ČEKOS Libora Kováře.

Jubilejní Kejklířský rok 2023

Rok jsme začali jako již tradičně Stromkobraním. Pietní oslavou za všechny vánoční stromky, které po svátcích přestávají být k užitku. Loučíme se s nimi na obrovské hranici, kterou pro ně připravíme a vysoko šlehající plameny tak přinášejí energii do nového roku. A že to nebyl ledajaký rok. Byl to rok již desátý.

Zimní měsíce jsme vyplnili pravidelným tréninkem v sokolovně, kde již máme stabilní zázemí a vybavení pro rozličné kejkle, jako jsou chodící koule, jednokolky a kufry plné žonglovátek. Pravidelný středeční kroužek se opět zaplnil směsí až třiceti dětí od 5 do 15 let, které si při společné hře tříbily své pohybové i dramatické dovednosti. Letošní rok navíc přinesl novinku v podobě Open Space, tedy otevřeného prostoru pro každého, kdo má chuť ke společnému žonglování či akrobacii bez věkového omezení. A tělocvična nezůstávala prázdná. Každý čtvrtek se pravidelně setkávala pestrá společnost zkušených performerů i úplných začátečníků, kteří si společně užívali možnost vzájemné inspirace. Na pevně se nám tak uhnízdili k tréninku například Plameňáci, seskupení studentů přírodovědy nadšených do ohnivých umění.

Vzácný dárek jsme pak v předstihu dostali od Chropyšské strojírně. Věnovala nám vyřazený lodní kontejner, který jsme umístili na pozemek pronajatý od Sokola. Kontejner určený pro sklad se tak stal důležitou součástí našeho kejklířského ležení a skvěle doplnil již stojící maringotku, lanovou průlezku a ohniště. Během dubna jsme pak uspořádali brigádu, během které jsme srovnali terén, překatovali (přesili) jsme starý kompost, zasadili novou trávu, do studny dali čerpadlo na vodu a táborákem oslavili Pálení čarodějnic.

Květen pro nás tradičně otevírá prvomájovým Fire Jam – akce pořádaná v Bezručových sadech pod hradbami, na kterou se sjede množství žonglérů s ohněm z celé republiky. Již během odpoledne jsme měli možnost ke společnému sdílení tricků a se setměním vypukl ohnivý rej. Účast je rok od roku hojnější a máme radost, že přibývá nejen diváků, ale i aktivních kejklířů. Sezona tak byla úspěšně zahájena a další trénink probíhal již každou středu v nově upraveném Kejklířském ležení. Díky venkovnímu skladu jsme měli všechn materiál pohodlně po ruce a kroužky tak probíhaly hladce a s nadšením. Venkovní areál nám umožnil trénovat disciplíny, které se do tělocvičny nevezou jako jsou chůdy nebo slackline (chůze po laně). Vrcholem kroužku bylo klasicky vystoupení pro rodiče, na kterém se opět ukázalo že i neuvěřitelné se může stát skutečným.

Prázdniny přinesly přestávku od pravidelných tréninků, ale nelenili jsme. Společně s vedoucími kroužku jsme se vydali hledat inspiraci na největší festival pro žongléry na světě – EJC (European Juggling Convention), který se letos konal začátkem srpna v polském Lublinu. Během týdne plného žonglování jsme měli možnost zhlédnout nespočet vynikajících představení, zúčastnit se spousty workshopů a navázat nová přátelství napříč kontinenty. Vraceli jsme se nadšení a s novými nápady na další práci.

A toto nadšení jsme si přinesli i na jubilejní desátý příměstský tábor, který jsme opět pořádali v areálu sokolovny. Tentokrát s názvem Cascabel X. Jako každý rok

měl tábor své hlavní téma a tím letošním byla, jak jinak než narozeninová oslava. A bylo co slavit. Za těch deset let se kolem tábora a kroužku podařilo vytvořit stále pevnější partu dětí, které postupně přecházejí do dospělosti a začínají se podílet na organizaci. Letos jsme měli hned tři nové skvělé instruktorky a dva hlavní vedoucí. Organizační tým je již sehraný a program tak mohl bez komplikací udržovat vysoký standard. Dny byly vyplněny nejen tvrdým tréninkem, ale nezapomínali jsme ani na bláznivé hry a oblíbené koupání v Moravě. Pevnou součástí tábora je také průvod městem. Takřka čtyřicetka dětí a deset dospělých šlo tentokrát za mávání praporů a víření kuželek ze Smetanových sadů přes Pavelčákovu ulici kolem radnice k Caesarově kašně, kde ve stínu pod renesančním schodištěm s lodžii proběhlo krátké vystoupení pro hlouček přihlížejících. Vrcholem tábora však bylo závěrečné vystoupení v našem ležení, které ožilo závěsnými šálami, ekvilibristickou sekcí a připravilo tak prostředí pro site – specific performance, tedy představení, které neuvídíte na jiném místě na světě. Mladí kejklíři objevovali různé způsoby, jak na závěrečnou narozeninovou oslavu dopravit z velké dálky dárky a jak vykouzlit co nejveselejší atmosféru. V obojím uspěli nad míru a vystoupení bylo zakončeno i krátkou dortovou bitvou.

Nadšení z úspěšného roku a útulného ležení přetrvávalo a přeneslo se i do zářijové akce Hanácké žonglérské Sčoch, tedy sraz žonglérů na Hané po vzoru EJC. Akci opět odstartoval páteční osvědčený Fire Jam ve Výpadu, na který navázal víkendový sraz u sokolovny. Celou sobotu jsme tak mohli věnovat vzájemnému učení dovedností formou workshopů i volnému žonglování pro radost. Novinkou byl první ročník turnaje ve volleyclubu „O zlatý trencle OPEN“. Volleyclub se hraje obdobně jako volejbal jen s tím rozdílem, že přes síť létá žonglérská kuželka. Turnaje se zúčastnilo šest dvojic a vítězná zlatá trencle připadly domácímu týmu Cascabel. Zlatým hřebem sobotního programu byla Open Stage, na kterou se přihlásili špičkoví umělci z Brna, Prahy i Plzně a místní publikum tak bylo svědkem prvotřídní podívané na ukázkou současného českého cirkusu. Žonglérský sraz byl otevřen všem příchozím a měli jsme radost, když se mísili místní s žonglérskou komunitou. Akce měla díky několika návštěvníkům i mezinárodní charakter, neboť zavítali i návštěvníci ze Slovenska, USA či Izraele.

A od půlky září jsme začali náš jedenáctý rok kejklířského kroužku. Ke zkušeným kejklířům přibyli nováčci, kteří se opět velmi rychle učí a snadno zapadli do rozjetého kolotoče. V září jsme ještě využili přívētivého počasí v ležení, od října jsme se opět ukryli do pohodlí tělocvičny a těšíme se co dalšího se nám povede naučit.

Ale ani tak nezahláme. Na konci října jsme měli možnost vést Lampionový průvod z konečně v Černovíře kolem řeky až do sokolovny. Průvod vedli zkušení kejklíři na chůdách se svítícími kuželkami. Cestou jsme udělali krátkou zastávku a ukázkou žonglování v Bistru U Surfaře, u sokolovny pak následovala krátká fireshow.

Závěr roku byl také tradiční. Opět jsme připravili Kejklířský punč a k němu vánoční dechovou hudbu a pestrý program fireshow. K vidění byli naši Teens s novým představením, světelná light show Cascabel a vrcholem propracované vystoupení Plameňáků. Novinkou bylo to, že akci předcházela vánoční turnaj ve volleyclubu „O zlaté prasátko OPEN“, který probíhal v tělocvičně a byl nalosován z desíti místních kejklí-

řů. Turnaj přinesl další nadšení do této neobvyklé hry, jejíž úroveň se rychle zvyšuje. Po zbytek Kejklířského punče pak byla tělocvična otevřena pro volné žonglování a zkoušení nových hraček pod vedením našich Teens.

Máme radost, že můžeme využívat tak jedinečný areál, jakým prostor TJ Sokol Černovír je, a který nemá v okolí obdoby. S radostí pečujeme o venkovní prostor a jsme rádi, že díky nájmu se daří rekonstruovat i vnitřní prostory. Doufáme, že i nadále budeme moci rozvíjet naše kejkle a věříme, že naše přítomnost může mít příznivý vliv na rozvoj komunitního života v naší městské části.

VOJTĚCH HOLICKÝ, předseda

Mladý černovírský výtvarník

Nejen proto, abychom kompenzovali články ročenky věnující se tradiční i novátorské péči o nejmenší či naopak vzpomínkám našich nejstarších spoluobčanů, teď alespoň pár slov o zajímavém člověku nastupující generace. Je jím černovírský rodák Michal Stratil, jehož aktivit si všiml i deník Aha!

List zaujalo, že skladník Michal vyráží do přírody – hlavně do černovířského okolí – s plátnem a takzvaně domalovává štětcem tu část krajiny, kterou plátno zakrývá. Poté si svůj obraz i s krajinou vyfotí, čímž vzniká velmi zajímavý a pozoruhodný přechod mezi plátnem a realitou.

Michal Stratil, jemuž bylo loni 29 let, se dále svěřuje: „Dřív jsem se věnoval fotografii a graffiti. K obojímu se příležitostně vracím i teď. Když mám chuť vytvořit abstrakci nebo portrét, jdu a udělám to. Malba krajiny v plenéru je ale to, co mě naplňuje štěstím.“

Michal se ovšem kromě svého zaměstnání a výtvarného umění věnuje i dalším koníčkům – hudbě a bonsajím. Začali jsme ovšem výtvarným uměním a malířstvím také skončíme. I když maloval třeba už i v Chorvatsku, dominuje jeho zájem o Olomouc a zvláště Černovír. A právě z Černovířského lesa je obraz, který reprodukujeme na zadní straně obálky. (red)

Černovířské drobničky

* ZÁHADA VYŘEŠENA.

Zajímavé až mysteriózní místo jsem zaregistroval počátkem roku na kraji lávky přes Moravu. Oblíbily si je zejména děti. Vzniklo však prostě; pokácením stromu, který prorůstal předmostím. Jde o pařez a koláč kmene. Vracíme se k tomu dvěma snímky – ten druhý už bohužel dokládá rozšířený vandalismus.

JEŠTĚ LÁVKA.

Po 10 letech od její rozsáhlejší rekonstrukce už zase některá prkna hníjí, takže jich Technické služby 19 vyměnily; viz snímek. Naopak se daří zavěšeným zámečkům milenců - je tu zatím nejvyšší počet.

* DALŠÍ VLASTIVĚDNÁ VYCHÁZKA.

Alespoň jednu další vlastivědnou vycházku vedl v roce 2023 černovířský patriot PaedDr. Rudolf Hradečný při zářijových Dnech evropského dědictví. Více o něm v samostatném rozhovoru.

* ODPADY JSME SI ZAPLATILI.

Na zrušení tradičních sběrových sobot po celém městě zareagovala komise městské části zaplacením mimořádného svozu odpadu v sobotu 14. října.

Naplnit se podařilo hned dva kontejnery. O zájmu občanů svědčí i přípojený snímek.

* POSTAVILI JSME TÝM.

Na Sportovní hry seniorů Olomouckého kraje se přihlásil i tým nazvaný Černošice OPEN. Sestava Helena Jandová, Jindřich Hovadík (kapitán), Alena Jašková, Jan Drahník a Jaromír Vaněk. Získaných 1624 bodů znamenalo 33. místo – přesně v polovině početného startovního pole.

* NOVÁ DOBA.

Už nějakou dobu je poblíž autobusové zastávky Stratilova tato služba částečně supluje funkci České pošty (viz foto). A od loňského roku můžeme poblíž vidět i vítací tabuli. Její podobu můžeme vidět vlevo dole.

* Z KLÁŠTERNÍHO HRADISKA.

Vojenská nemocnice Olomouc je druhou nejlepší nemocnicí v Česku, rozhodli za měšťnanci i pacienti v rámci žebříčku HealthCare Institutu. Do 18. ročníku projektu „Nemocnice ČR 2023“, který se uskutečnil od 1. února do 31. srpna, bylo zapojeno 148 nemocnic s akutními lůžky z celé republiky. Absolutním vítězem projektu se stala Nemocnice AGEL Třinec-Podlesí.

* LOKÁLNÍ BIOCENTRA.

Koncem listopadu se konalo na olomouckém magistrátu úvodní jednání k výsadbě lokálních biocenter v krajině. Foto přinášíme na 2. straně obálky. Mají vyrůst v Černovíře, Chválkovicích a Nemilanech. U nás by to mělo být nad soutokem Moravy a Trusovického potoka. K narušení Rodinného háje dojít nemá.

* ČERNOVÍR NA LOUVI.

„Zákeřná“ otázka zazněla v pátek 13. října z úst Ondřeje Sokola v soutěžním pořadu TV Nova NA LOUVI: Součástí kterého města jsou Holice, Černovír a Svätý Kopeček?

* JEŠTĚ FOTBAL.

Musíme se ještě vrátit k nejnavštěvovanější události roku, fotbalovému derby I.B třídy Černovír – Hodolany (oficiálně 720 platících diváků) alespoň snímkem černovírských ultras. Hodolanští (snímek na straně 6) se nedali zahanbit a dorazili na hřiště v organizovaném průvodu. Oba tábory nepřetržitě fandili a vysílali si navzájem skandované přátelské(!) vzkazy. A to je nevídané...

* OMLUVA ČTENÁŘŮM.

Sliby se mají plnit. Takže se omlouváme, protože pro přetlak aktuálních témat ani tentokrát ještě nedošlo na publikování vzpomínek bývalé ředitelky MŠ Marie Drábkové, ani na pokračování zajímavostí ze znovunalezené kroniky Lazců, Černovíra a Klášterního Hradiska. Nicméně i tak vítáme další náměty, připomínky a příspěvky na e-mailové adrese Jindrich.Hovadik@seznam.cz. Dalším kontaktem je telefon 721 281 383
Sesbiral a nafotil JINDŘICH HOVADÍK

